

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 1005

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 14 decembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
92.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 1 din Legea nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război și pentru stabilirea unor măsuri privind drepturile prevăzute la art. 11 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război	2
94.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii apelor nr. 107/1996	2-4
927.	— Hotărâre pentru modificarea Metodologiei privind organizarea și funcționarea comisiei de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 430/2008	4-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
1.302.	— Ordin al președintelui Institutului Național de Statistică privind pragurile valorice Intrastat pentru colectarea informațiilor statistice de comerț intracomunitar cu bunuri în anul 2017	6
1.395.	— Ordin al ministrului sănătății privind modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 860/2013 pentru aprobarea criteriilor de acreditare în domeniul transplantului de organe, țesuturi și celule de origine umană	7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 38 din 7 noiembrie 2016 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8-15

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea art. 1 din Legea nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război și pentru stabilirea unor măsuri privind drepturile prevăzute la art. 11 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război

Având în vedere faptul că valoarea scăzută a indemnizațiilor și a sporurilor actuale acordate invalizilor, veteranilor și văduvelor de război nu permite menținerea unui nivel de trai decent, ținând cont de faptul că modificarea cuantumului acestor drepturi constituie o necesară compensație a sacrificiului făcut de beneficiari în timpul războiului și, ulterior, în societate,

având în vedere vârsta înaintată a beneficiarilor acestor indemnizații, statul trebuie să își manifeste, fără întârziere, recunoștința față de aceștia.

În considerarea faptului că acestea constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Articolul 1 din Legea nr. 49/1991 privind acordarea de indemnizații și sporuri invalizilor, veteranilor și văduvelor de război, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 1 august 1991, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Invalizilor de război, veteranilor de război și văduvelor de război li se acordă o indemnizație după cum urmează:

- a) invalizilor de război:
 - 259 de lei lunar, pentru marii mutilați și cei încadrați în gradul I de invaliditate;
 - 231 de lei lunar, pentru cei încadrați în gradul II de invaliditate;
 - 196 de lei lunar, pentru cei încadrați în gradul III de invaliditate;

b) veteranilor de război:

— 161 de lei lunar.

c) văduvelor de război, dacă nu s-au recăsătorit:

— 161 de lei lunar.”

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, drepturile prevăzute la art. 11 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se raportează la indemnizația de veteran de război, rămân la nivelul aflat în plată pentru luna octombrie 2016.

Art. III. — Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2017.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,

Mihnea Ioan Motoc

Ministrul afacerilor interne,

Ioan-Dragoș Tudorache

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale

și persoanelor vârstnice,

Dragoș-Nicolae Pîslaru

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

București, 29 noiembrie 2016.
Nr. 92.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii apelor nr. 107/1996

Având în vedere necesitatea modificării și completării Legii apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, într-un termen cât mai scurt, astfel încât România să se conformeze modificărilor legislației europene în materie, precum și necesitatea reglementării exprese a anumitor aspecte, în vederea realizării unui cadru care să elimine impactul negativ în ceea ce privește efectul inundațiilor, să contribuie la atingerea obiectivului de asigurare a stării bune a apelor și, nu în ultimul rând, să contribuie la creșterea gradului de absorbție a fondurilor europene,

realizând că, drept urmare a netranspunerii Directivei 2014/101/UE a Comisiei din 30 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei,

nu se poate realiza evaluarea adecvată a stării apelor, fapt ce conduce la imposibilitatea reglementării din punctul de vedere al gospodăririi apelor a investițiilor legate de ape sau în legătură cu acestea, inclusiv a celor din fonduri europene,

având în vedere că managementul resurselor de apă reprezintă unul dintre domeniile-țintă care trebuie reglementate, iar ca o consecință imediată a neadoptării măsurilor stabilite prin prezentul act normativ sunt afectate, pe de o parte, interesele și obiectivele politicii de mediu privind conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului acvatic, precum și a sănătății umane,

luând în considerare că neaprobarea planurilor de management al riscului la inundații poate conduce la imposibilitatea finanțării din fonduri europene a proiectelor privind apărarea împotriva inundațiilor, cu efecte asupra siguranței vieții și bunurilor cetățenilor României,

în considerarea faptului că elementele mai sus menționate vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Legea apelor nr. 107/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 8 octombrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 76⁴, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:**

„(1¹) Planurile de management al riscului la inundații prevăzute la alin. (1), precum și actualizarea acestora se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”

2. **La anexa nr. 11, subpunctul 1.3.6 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„1.3.6. Standarde pentru monitorizarea elementelor calitative în conformitate cu Directiva 2014/101/UE a Comisiei din

30 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei

Metodele utilizate pentru monitorizarea parametrilor-tip se vor conforma cu standardele internaționale enumerate mai jos în ceea ce privește monitorizarea sau cu alte standarde naționale sau internaționale care asigură furnizarea de date de calitate științifică și comparabilitate echivalente.

Standarde pentru prelevarea elementelor calitative biologice

Metode generice de utilizat în coroborare cu metodele specifice prevăzute în standardele referitoare la următoarele elemente calitative biologice:

EN ISO 5667-3:2012	Calitatea apei — Prelevare — Partea a 3-a: Conservarea și manipularea probelor
--------------------	--

Standarde pentru fitoplancton

EN 15204:2006	Calitatea apei — Ghid pentru analiza de rutină a abundenței și compoziției fitoplanctonului prin utilizarea microscopiei inverse (metoda Utermöhl)
EN 15972:2011	Calitatea apei — Ghid pentru studiul cantitativ și calitativ al fitoplanctonului marin
ISO 10260:1992	Calitatea apei — Măsurarea parametrilor biochimici — Determinarea spectrometrică a conținutului de clorofilă «a»

Standarde pentru macrofite și fitobentos

EN 15460:2007	Calitatea apei — Ghid pentru studiul macrofitelor din lacuri
EN 14184:2014	Calitatea apei — Ghid pentru studiul macrofitelor acvatice din ape curgătoare
EN 15708:2009	Calitatea apei — Ghid pentru studiul, prelevarea și analiza în laborator a fitobentosului din apele curgătoare de mică adâncime
EN 13946:2014	Calitatea apei — Ghid pentru prelevarea uzuală și pregătirea diatomeelor bentonice din râuri și lacuri
EN 14407:2014	Calitatea apei — Ghid pentru identificarea și numărarea probelor de diatomee bentonice din râuri și lacuri

Standarde pentru nevertebrate bentonice

EN ISO 10870:2012	Calitatea apei — Linii directe pentru selecția metodelor și dispozitivelor de eșantionare pentru macronevertebratele bentonice din apele dulci
EN 15196:2006	Calitatea apei — Ghid de prelevare și prelucrare a exuviilor pupelor de <i>Chironomidae</i> (ordin <i>Diptera</i>) pentru evaluarea ecologică
EN 16150:2012	Calitatea apei — Ghid pentru prelevarea macronevertebratelor bentonice din apele curgătoare de mică adâncime proporțional cu suprafețele de acoperire ale habitatelor
EN ISO 19493:2007	Calitatea apei — Ghid pentru studii biologice marine referitoare la populațiile din substratul dur
EN ISO 16665:2013	Calitatea apei — Linii directe pentru prelevare cantitativă și tratare a probelor de macrofaună marină de substrat moale

Standarde pentru pești

EN 14962:2006	Calitatea apei — Ghid pentru domeniul de aplicare și metodele de prelevare pești
EN 14011:2003	Calitatea apei — Prelevarea peștilor cu ajutorul electricității
EN 15910:2014	Calitatea apei — Ghid pentru estimarea abundenței peștilor prin utilizarea metodelor hidroacustice mobile
EN 14757:2005	Calitatea apei — Prelevarea peștilor utilizând plase cu mărimi diferite ale ochiurilor

Standarde pentru parametrii hidromorfologici

EN 14614:2004	Calitatea apei — Ghid pentru evaluarea caracteristicilor hidromorfologice ale râurilor
EN 16039:2011	Calitatea apei — Ghid pentru evaluarea caracteristicilor hidromorfologice ale lacurilor

Standarde pentru parametrii fizico-chimici

Oricare standarde CEN/ISO relevante.”

*

Prezenta ordonanță de urgență transpune Directiva 2014/101/UE a Comisiei din 30 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 311 din 31 octombrie 2014.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Cristiana Pașca Palmer
p. Ministrul afacerilor externe,
Marius Cristian Bădescu,
secretar de stat

București, 8 decembrie 2016.
Nr. 94.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Metodologiei privind organizarea și funcționarea comisiei de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 430/2008**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Metodologia privind organizarea și funcționarea comisiei de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 430/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 1 mai 2008, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6 alineatul (6), literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

„a) se depune de către persoana solicitantă, familia sa, reprezentantul legal, asistentul personal, asistentul personal profesionist, organizația neguvernamentală al cărei membru este persoana cu handicap sau, în lipsa acestora, de către orice persoană care o reprezintă, la registratura primăriei din localitatea de domiciliu/reședință sau la registratura DGASPC;

b) în cazul persoanelor care solicită reevaluarea, se depune cu 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate al certificatului de încadrare în grad de handicap;”

2. La articolul 8, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Constituirea și componența nominală a comisiei de evaluare se aprobă prin hotărâre a consiliului județean, respectiv prin hotărâre a consiliului local al sectorului municipiului București, cu respectarea prevederilor art. 85 alin. (4) din Legea nr. 448/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale celorlalte prevederi legale în vigoare.”

3. La articolul 9, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Membrii comisiilor de evaluare, inclusiv președintele, au dreptul, potrivit art. 85 alin. (7) din Legea nr. 448/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la o indemnizație de ședință, echivalentă cu 1% din indemnizația președintelui consiliului județean, respectiv a primarilor sectoarelor municipiului București. Plata indemnizației se suportă din bugetele locale ale județelor, respectiv ale sectoarelor municipiului București.”

4. La articolul 13, alineatele (2) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(2) Certificatele de încadrare în grad de handicap pot fi contestate, potrivit art. 87 din Legea nr. 448/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în maximum 30 de zile de la comunicare, la Comisia superioară de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, denumită în continuare *Comisia superioară*.

.....
 (4) Contestațiile se soluționează prin decizii emise de Comisia superioară, în termen de 60 de zile lucrătoare de la înregistrarea în Registrul de evidență al acesteia.”

5. La articolul 14, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Activitatea comisiilor de evaluare este coordonată din punct de vedere metodologic, potrivit art. 90² din

Legea nr. 448/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de către Comisia superioară, care funcționează în structura Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități.”

6. Anexa nr. 1 la metodologie se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Certificatele de încadrare în grad și tip de handicap eliberate până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri rămân valabile până la sfârșitul perioadei de valabilitate.

Art. III. — În termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, comisiile de evaluare au obligația să înlocuiască certificatele de încadrare în grad și tip de handicap, cu termen de valabilitate permanent, eliberate până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu certificate de încadrare în grad de handicap în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
 Ministrul muncii, familiei,
 protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Dragoș-Nicolae Pîslaru
 Viceprim-ministru,
 ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu
 Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 8 decembrie 2016.
 Nr. 927.

CONSILIUL JUDEȚEAN/CONSILIUL LOCAL
 COMISIA DE EVALUARE A PERSOANELOR ADULTE CU HANDICAP

ANEXĂ
 (Anexa nr. 1 la metodologie)

Nr. /

CERTIFICAT
de încadrare în grad de handicap

Comisia de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, constituită în temeiul Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, evaluând dosarul și propunerea serviciului de evaluare complexă a persoanelor adulte cu handicap privind pe domnul/doamna, CNP, având domiciliul în, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul,

stabilește următoarele:

I. Se încadrează în gradul de handicap¹:

- ușor;
 mediu;
 accentuat;
 grav
 grav cu asistent personal.

II. Nu se încadrează în grad de handicap

Motivare

III. Data dobândirii handicapului², documentul

IV. Valabilitate³: 12 luni 24 luni permanent

V. Termen de revizuire⁴

² Prezentul certificat este eliberat în vederea aplicării prevederilor art. 58 și 59 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

Prezentul certificat poate fi contestat în termen de 30 de zile de la comunicare.

¹ Se marchează cu X căsuța corespunzătoare.

² Se completează, respectiv se marchează cu X, numai pentru persoanele care solicită pensionarea în temeiul art. 58 și 59 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

³ Se marchează cu X căsuța corespunzătoare.

⁴ Nu se completează în cazul certificatului cu caracter permanent.

Titularul prezentului certificat beneficiază de toate drepturile și accesibilitățile prevăzute de Legea nr. 448/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, corespunzător gradului de handicap stabilit.

Certificatul obligă toate persoanele și autoritățile la respectarea lui în concordanță cu prevederile legislației în vigoare.

PREȘEDINTE,

Membri,

Secretar,

ANEXA⁵

la Certificatul de încadrare în grad de handicap nr. /

Domnul/Doamna

CNP

domiciliul în, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul

statut social⁶:

fără venit;

cu pensie de urmaș;

cu pensie de invaliditate;

cu pensie de limită de vârstă;

salariat;

altele

cod boală

tip handicap

⁵ Anexa are caracter confidențial și nu însoțește Certificatul de încadrare în grad de handicap.

⁶ Se bifează căsuța corespunzătoare.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

INSTITUTUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ

ORDIN

privind pragurile valorice Intrastat pentru colectarea informațiilor statistice de comerț intracomunitar cu bunuri în anul 2017

Având în vedere Nota de fundamentare nr. 53.149/2016 a Direcției statisticii comerțului exterior din cadrul Institutului Național de Statistică,

potrivit prevederilor Legii nr. 422/2006 privind organizarea și funcționarea sistemului statistic de comerț internațional cu bunuri, în temeiul prevederilor Legii organizării și funcționării statisticii oficiale în România nr. 226/2009, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 957/2005 privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Institutului Național de Statistică emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă următoarele praguri valorice Intrastat pentru anul 2017: 900.000 lei pentru expedieri intracomunitare de bunuri și, respectiv, 900.000 lei pentru introduceri intracomunitare de bunuri.

Art. 2. — Operatorii economici care în cursul anului 2016 au efectuat schimburi de bunuri cu statele membre ale Uniunii Europene, a căror valoare anuală, separat pentru cele două fluxuri, expedieri și, respectiv, introduceri de bunuri, depășește valoarea pragurilor Intrastat stabilite, trebuie să completeze și să transmită la Institutul Național de Statistică declarații statistice Intrastat începând cu luna ianuarie 2017.

Art. 3. — În cursul anului 2017 pot deveni furnizori de date Intrastat și alți operatori economici care realizează schimburi intracomunitare de bunuri a căror valoare cumulată de la începutul anului depășește pragurile Intrastat pentru anul 2017. Acești operatori economici trebuie să completeze și să transmită

declarații statistice Intrastat începând din luna în care valoarea cumulată de la începutul anului 2017 a expedierilor și/sau a introducerilor intracomunitare de bunuri depășește pragurile Intrastat stabilite, separat pentru cele două fluxuri, expedieri și, respectiv, introduceri de bunuri.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi pus în aplicare de către direcția de specialitate din cadrul Institutului Național de Statistică.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 501/2015 privind pragurile valorice Intrastat pentru colectarea informațiilor statistice de comerț intracomunitar cu bunuri în anul 2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 18 noiembrie 2015.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Institutului Național de Statistică,
Tudorel Andrei

București, 11 noiembrie 2016.
Nr. 1.302.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 860/2013 pentru aprobarea criteriilor de acreditare în domeniul transplantului de organe, țesuturi și celule de origine umană**

Văzând Referatul de aprobare nr. V.V.V. 6.420 din 9 decembrie 2016 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și adresele Agenției Naționale de Transplant nr. 2.877 din 20 octombrie 2016 și nr. 3.295 din 5 decembrie 2016, înregistrate la Ministerul Sănătății cu nr. 66.495 din 27 octombrie 2016, respectiv cu nr. 74.600 din 6 decembrie 2016,

având în vedere prevederile titlului VI — Efectuarea prelevării și transplantului de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 860/2013 pentru aprobarea criteriilor de acreditare în domeniul transplantului de organe, țesuturi și celule de origine umană, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 26 iulie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Se aprobă Criteriile de acreditare a activităților de etichetare pentru organe și de ambalare în vederea transportului, prevăzute în anexa nr. 4.”

2. Punctul 2 din anexa nr. 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. Criterii de organizare — infrastructură (structuri avizate/aprobate de Ministerul Sănătății):

— sală de operație, autorizată sanitar conform prevederilor legale, și infrastructură de chirurgie pentru suport, după caz;

— secție anestezie și terapie intensivă (ATI), dotată corespunzător pentru depistarea, declararea și întreținerea donatorului în moarte cerebrală (EEG, analizor EAB, ventilatoare mecanice existente la nivelul unității sanitare), cu experiență în îngrijirea bolnavilor critici (documentat) și supraveghere permanentă cu medic specialist sau medic primar ATI: 24 h/zi, 7 zile pe săptămână, 365 de zile pe an;

— laborator (în structura unității sau prin servicii externalizate) autorizat sanitar și acreditat conform prevederilor legale;

— serviciu de anatomie patologică, dotat corespunzător pentru studiul biopsiei de organ (în structura unității sau prin servicii externalizate);

— secție/compartiment de neurologie/neurochirurgie;
— laborator de radiologie și imagistică medicală.”

3. Titlul anexei nr. 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„CRITERII

de acreditare a activităților de etichetare pentru organe și de ambalare în vederea transportului”

4. La punctul 1 din anexa nr. 4, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) Scopurile prezentelor criterii sunt:

— precizarea cerințelor pentru etichetarea organelor și ambalarea în vederea transportului în scopul unei utilizări sigure și eficiente;

— definirea termenilor și responsabilităților referitoare la etichetarea organelor și ambalarea în vederea transportului.

b) Responsabilitatea pentru etichetarea organelor donatorului decedat și ambalarea în vederea transportului este atribuită centrului de prelevare. Echipa de prelevare nu poate părăsi sala de operație fără a verifica etichetarea organelor și ambalarea în vederea transportului, în conformitate cu reglementările în domeniu. Etichetarea organelor și ambalarea în vederea transportului se fac în timp util.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Vlad Vasile Voiculescu

București, 9 decembrie 2016.
Nr. 1.395.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 38

din 7 noiembrie 2016

Dosar nr. 2.552/1/2016

Judecător Iulia Cristina Tarcea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului —
Judecător Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Judecător Roxana Popa	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Raluca Moglan	— judecător la Secția I civilă
Doina Popescu	— judecător la Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Rodica Susanu	— judecător la Secția I civilă
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.552/1/2016 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Vaslui în Dosarul nr. 4.493/333/2015 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „dacă în aplicarea art. 845 alin. (9) din Codul de procedură civilă [actual 846 alin. (9) din Codul de procedură civilă], instanțele judecătorești investite cu verificarea legalității unor vânzări prin licitație publică, în legătură cu valoarea prețului de adjudecare, raportat la valoarea de circulație a bunului imobil urmărit silit și vândut prin licitație publică, sunt obligate să verifice dacă prețul este fictiv sau derizoriu în raport de prevederile art. 1.660, 1.665 din Codul civil și dacă adjudecatorul a consimțit să cumpere ori să obțină proprietatea bunului în mod speculativ, fără o reală contraprestație ori instanțele nu au dreptul să verifice legalitatea vânzărilor prin licitație publică, în legătură cu valoarea prețului de adjudecare, indiferent de raportul dintre valoarea de piață a bunului imobil urmărit silit, vândut prin licitație publică și prețul de adjudecare.”

După prezentarea referatului cauzei, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Prin Încheierea de ședință de la 25 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.493/333/2015, Tribunalul Vaslui a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „dacă în aplicarea art. 845 alin. (9) din Codul de procedură civilă [actual 846 alin. (9) din Codul de procedură civilă], instanțele judecătorești investite cu verificarea legalității unor vânzări prin licitație publică, în legătură cu valoarea prețului de adjudecare, raportat la valoarea de circulație a bunului imobil urmărit silit și vândut prin licitație publică, sunt obligate să verifice dacă prețul este fictiv sau derizoriu în raport de prevederile art. 1.660, 1.665 din Codul civil și dacă adjudecatorul a consimțit să cumpere ori să obțină proprietatea bunului în mod speculativ, fără o reală contraprestație ori instanțele nu au dreptul să verifice legalitatea vânzărilor prin licitație publică, în legătură cu valoarea prețului de adjudecare, indiferent de raportul dintre valoarea de piață a bunului imobil urmărit silit, vândut prin licitație publică și prețul de adjudecare.”

2. Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 7 iulie 2016 cu nr. 2.552/1/2016.

II. Temeiul juridic al sesizării

3. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele: „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

4. Codul de procedură civilă

„Art. 846. — (1) Vânzarea la licitație se face în mod public. Ea începe prin citirea de către executor a publicației de vânzare și a ofertelor primite până la acea dată.

(2) Licitația se va ține separat pentru fiecare imobil.

(3) Dacă mai multe imobile înscrise în diferite cărți funciare sunt grevate cu aceeași ipotecă sau imobilul este compus din mai multe parcele, executorul judecătoresc va putea dispune, la cererea debitorului sau a creditorului urmăritor, ca vânzarea să se facă în același timp pentru mai multe imobile sau separat pentru fiecare parcelă în parte. Executorul judecătoresc va putea dispune ca vânzarea să se facă separat pentru o parte determinată din imobil, după efectuarea operațiunii de dezmembrare a imobilului în cartea funciară, dacă această parte nu este suficient individualizată.

(4) În cazul când imobilele sau parcelele se vând separat, ordinea vânzării lor va fi arătată de debitor, iar, în lipsa unei asemenea mențiuni, va fi stabilită de executor.

(5) Executorul va oferi apoi spre vânzare imobilul, prin 3 strigări succesive, la intervale de timp care să permită opțiuni și supralicitări, pornind de la prețul oferit care este mai mare decât cel la care s-a făcut evaluarea, potrivit art. 836 alin. (1) sau, în lipsa unei asemenea oferte, chiar de la acest preț.

(6) Dacă imobilul este grevat de vreun drept de uzufruct, uz, abitație sau servitute intabulate ulterior înscrierii vreunei ipoteci, la primul termen de vânzare strigările vor începe de la prețul cel mai mare oferit sau, în lipsă, de la cel fixat în publicație, scăzut cu valoarea acestor drepturi socotită potrivit art. 837 alin. (2).

(7) Dacă din cauza existenței drepturilor arătate la alin. (6) nu s-a putut obține un preț suficient pentru acoperirea creanțelor ipotecare înscrise anterior, socotite după datele din cartea funciară, executorul judecătoresc va relua în aceeași zi licitația pentru vânzarea imobilului liber de acele drepturi; în acest caz, strigările vor începe de la prețul menționat în publicația de vânzare, fără scăderea arătată la alin. (6).

(8) În cazul în care nu este oferit nici prețul la care imobilul a fost evaluat, vânzarea se va amâna la un alt termen, de cel mult 30 de zile, pentru care se va face o nouă publicație, în condițiile art. 839, cu excepția publicării anunțului într-un ziar de circulație națională sau locală. La acest termen, licitația va începe de la prețul de 75% din prețul de pornire al primei licitații. Dacă nu se obține prețul de începere a licitației și există cel puțin 2 licitatori, la același termen, bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit, dar nu mai puțin de 30% din prețul de pornire al primei licitații. Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de la care începe licitația. În conținutul publicației de vânzare întocmite pentru cel de-al doilea termen vor fi inserate, sub sancțiunea nulității, toate aceste mențiuni privind modul de stabilire a prețului de adjudecare a imobilului la al doilea termen.

(9) Dacă nici la a doua licitație imobilul nu a fost adjudecat, la cererea creditorului, executorul judecătoresc va putea stabili o nouă licitație, în condițiile prevăzute la alin. (8). La termenul stabilit la alin. (8), licitația va începe de la prețul de 50% din prețul de pornire al primei licitații. Dacă nu se obține acest preț și există cel puțin 2 licitatori, bunul va fi vândut, la acest termen, la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta din urmă este mai mic decât valoarea creanței ori a garanției. Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de pornire al acestei licitații. În conținutul publicației de vânzare întocmite pentru cel de-al treilea termen vor fi inserate, sub sancțiunea nulității, toate aceste mențiuni privind modul de stabilire a prețului de adjudecare a imobilului la al treilea termen."

5. Codul civil

„Art. 1.660. — (1) Prețul constă într-o sumă de bani.

(2) Acesta trebuie să fie serios și determinat sau cel puțin determinabil.

Art. 1.665. — (1) Vânzarea este anulabilă atunci când prețul este stabilit fără intenția de a fi plătit.

(2) De asemenea, dacă prin lege nu se prevede altfel, vânzarea este anulabilă când prețul este într-atât de disproportionat față de valoarea bunului, încât este evident că părțile nu au dorit să consimtă la o vânzare."

IV. Expunerea succintă a procesului

6. Prin Sentința civilă nr. 2.327 din 19 octombrie 2015, pronunțată de Judecătoria Vaslui în Dosarul nr. 4.493/333/2015, s-a respins contestația la executare formulată de către contestatorii Cihodaru Nicolai Bogdan și Pomîrleanu Vasile Dumitru în contradictoriu cu intimații Andrieș Victoria Eugenia, Țibu Gavril și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Iași, reținându-se, în esență, că bunurile imobile aparținând contestatorilor au fost înstrăinate la licitația organizată în cadrul procedurii de executare silită cu respectarea condițiilor prevăzute de art. 845 din Codul de procedură civilă (vechea numerotare, în prezent art. 846 din Codul de procedură civilă), în sensul că legea nu impune o limită minimă a prețului.

7. Împotriva acestei sentințe, contestatorii au declarat apel în termenul legal, solicitând schimbarea în tot a hotărârii instanței de fond și admiterea contestației la executare, susținând că dispozițiile art. 845 din Codul de procedură civilă trebuie corelate cu prevederile art. 1.660 și 1.665 din Codul civil, instanța având obligația de a verifica dacă prețul obținut în urma licitației este fictiv sau derizoriu, în condițiile în care, în speță, bunurile imobile au fost valorificate la prețuri situate cu mult sub nivelul valorii stabilite prin raportul de expertiză.

8. La termenul din 27 aprilie 2016, contestatorii au formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, urmărind pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „dacă în aplicarea art. 845 alin. (9) din Codul de procedură civilă [actual art. 846 alin. (9) din Codul de procedură civilă] instanța are obligația de a verifica legalitatea unei vânzări la licitație în cadrul executării silite și prin raportarea la dispozițiile art. 1.660 și art. 1.665 din Codul civil ori instanțele nu au acest drept, indiferent de raportul dintre valoarea de piață a bunului imobil și prețul de adjudecare."

9. Prin Încheierea de la 2 iunie 2016, Tribunalul Vaslui — Secția civilă, investit cu soluționarea apelului, a admis cererea contestatorilor și a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și suspendarea cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, până la pronunțarea hotărârii prealabile.

V. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

10. Raportat la dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, Tribunalul Vaslui a constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, respectiv:

a) existența unei cauze în curs de judecată în ultimă instanță: cauza de față se află în faza apelului declarat împotriva Sentinței civile nr. 2.327 din 19 octombrie 2015 a Judecătoria Vaslui, decizia ce urmează a fi pronunțată fiind definitivă;

b) cauza se află în competența legală a unui complet al Tribunalului Vaslui investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, conform art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată: soluționarea cauzei de către prima instanță a depins în mare măsură de interpretarea dată dispozițiilor art. 845 alin. (9) din Codul de procedură civilă, în sensul că acestea nu instituie nicio limită minimă a prețului de adjudecare a bunurilor imobile înstrăinate prin licitație publică; prin cererea de apel, apelanții au criticat, în mod special, această interpretare, considerând că

înstrăinarea imobilelor a fost nelegală prin prisma prețului de adjudecare derizoriu, aspect ce însă nu a fost analizat de către instanța de executare;

d) o chestiune de drept cu caracter de noutate și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu fi făcut obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare: chestiunea de drept sesizată nu a făcut obiectul unei jurisprudențe constante, nici al unui recurs în interesul legii sau al unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, așa cum rezultă din verificările efectuate.

VI. Punctul de vedere al Completului de judecată

11. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului a reținut, în acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 207 din 15 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 16 iunie 2003, că textul de lege ce se solicită a fi interpretat de instanța supremă nu impune de principiu o limită inferioară a prețului de adjudecare, în considerarea faptului că o competiție corectă dintre 2 licitatori ar conduce la obținerea unui preț de adjudecare satisfăcător. Însă, realitatea a demonstrat că există și situații în care concurența reală a fost afectată de intervenția unor înțelegeri prealabile dintre ofertanți care au condus la adjudecarea unor imobile la o valoare situată cu mult sub cea de piață, prejudiciind astfel interesele creditorilor și debitorilor deopotrivă.

Or, dacă din probele administrate în cauză ar rezulta indiciile unei fraude, respectiv că între licitatori nu a existat o competiție reală, atunci instanța ar putea analiza și dacă prețul de adjudecare respectă condițiile prevăzute de art. 1.660 din Codul civil (serios și determinat) și de art. 1.665 din Codul civil (să nu fie fictiv sau derizoriu), însă doar în aceste situații.

În concluzie, instanța de sesizare a opinat că dispozițiile art. 845 alin. (9) din Codul de procedură civilă [actual 846 alin. (9) din Codul de procedură civilă] nu interzic, *de plano*, instanței judecătorești să verifice dacă prețul de adjudecare îndeplinește condițiile prevăzute de art. 1.660 și art. 1.665 din Codul civil, aceasta având posibilitatea de a aprecia cu privire la acest aspect în cazul în care contestatorul îl invocă, iar din cercetarea judecătorească reies indicii că prețul de adjudecare (situat cu mult sub valoarea pieței) nu este rezultatul unei concurențe corecte dintre ofertanți.

VII. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

12. Apelanții (titularii cererii de sesizare) au arătat că se impune ca, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, Tribunalul Vaslui să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să dezlege o chestiune de drept, în legătură cu interpretarea și aplicarea art. 846 alin. (9) din Codul de procedură civilă, urmând a se lămuri dacă, în interpretarea și aplicarea art. 846 alin. (9) din Codul de procedură civilă, instanțele investite cu verificarea legalității unor vânzări prin licitație publică, în legătură cu valoarea prețului de adjudecare, prin raportare la valoarea de circulație a bunului urmărit, sunt obligate fie să verifice condițiile prețului prin raportare la prevederile art. 1.660 și ale art. 1.665 din Codul civil, fie să facă o verificare a raportului dintre prețul de adjudecare și valoarea reală a prețului sau instanțele nu au dreptul de a efectua această verificare, apreciind că textul de la art. 849 din Codul de procedură civilă nu permite instanțelor de judecată să evalueze raportul dintre prețul real al bunului și valoarea la care s-a adjudecat.

Totodată, au apreciat că prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă sunt îndeplinite, având în vedere că dosarul se află în ultima cale de atac în fața unei instanțe și această chestiune nu a făcut obiectul unei hotărâri de dezlegare a unei chestiuni de drept sau al unui recurs în interesul legii, prezentând caracter de noutate.

13. Intimatul adjudecatar a arătat că, din lecturarea motivelor invocate, ceea ce se cere practic nu este să se interpreteze textul de lege, ci să se adauge la textul de lege incident, în condițiile în care, la art. 846 alin. (9) din Codul de procedură civilă, se discută despre legalitatea vânzării raportat la a câta licitație se analizează, în speță a III-a, dacă prețul de pornire este de cel puțin 50%, respectiv dacă sunt cel puțin 2 licitatori și dacă s-a licitat la prețul cel mai mare. Prin solicitarea formulată se cere Înaltei Curți de Casație și Justiție să adauge la acest text criteriul de apreciere care țin de vânzarea consensuală, ce nu se aplică în cauză.

Totodată, a precizat că, la judecata cauzei în primă instanță, s-a depus un extras din doctrina recentă, în care s-a opinat că nu sunt aplicabile dispozițiile cu privire la vânzarea consensuală, în cazul vânzării silite.

În ceea ce privește practica Curții Europene a Drepturilor Omului invocată, respectiv Cauza *Kanala*, aceasta privește o altă situație, diferită de cauza de față, ceea ce nu poate duce la concluzia că, în speța dedusă judecării, a fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În concluzie, intimatul a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, problema fiind rezolvată de doctrină, modul de formulare a solicitării duce la o adăugire la lege, motiv pentru care a solicitat respingerea cererii.

VIII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie și punctul de vedere al Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

14. Curțile de Apel nu au o jurisprudență în materie, neavând competența soluționării unor astfel de litigii, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 107 1/C/2791/III-5/2016 din 16 august 2016, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul sesizării cu care Înalta Curte de Casație și Justiție a fost investită de către Tribunalul Vaslui.

15. O parte din jurisprudența judecătorilor este în sensul că instanța investită cu verificarea legalității vânzării, conform art. 845 alin. (9) din Codul de procedură civilă, va examina și caracterul real și serios al prețului, dacă este invocat de partea interesată, așa cum rezultă din practica judecătorilor arondate Curții de Apel București și Curții de Apel Ploiești. La nivelul instanțelor arondate Curții de Apel București există, însă, și opinia că o asemenea analiză ar excede limitelor art. 845 alin. (9) din Codul de procedură civilă, deoarece aceasta este o normă specială, derogatorie de la dreptul comun.

16. Alte puncte de vedere rezultate din hotărârile înaintate sunt în sensul că instanțele trebuie să verifice dacă prețul este fictiv sau derizoriu, așa cum rezultă din jurisprudența Tribunalului Bistrița-Năsăud, instanțele au dreptul să verifice legalitatea vânzării prin licitație publică, relativ la prețul de adjudecare (Judecătoria Brăila și Judecătoria Botoșani) și instanțele sunt obligate să verifice dacă prețul este fictiv sau derizoriu în raport cu prevederile art. 1.660 și 1.665 din Codul civil (Judecătoria Dorohoi).

17. La nivelul instanțelor arondate Curților de Apel Bacău, Brașov, Cluj, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Alba Iulia, Constanța, Craiova și Timișoara nu au fost identificate hotărâri judecătorești relevante în legătură cu problema de drept ce face obiectul sesizării.

IX. Opinia specialiștilor

18. Institutul Național al Magistraturii a comunicat opinia exprimată de formatorii catedrei de drept civil și drept procesual civil, după cum urmează:

Chestiunea de drept relevantă privește dreptul instanței de executare de a analiza, în cadrul contestației la executare, în aplicarea art. 846 alin. (9) din Codul de procedură civilă, caracterul fictiv sau derizoriu al prețului de adjudecare și existența unei conivențe între licitatori de natură a denatura prețului de adjudecare.

În ceea ce privește caracterul derizoriu al prețului de adjudecare, nu se poate face trimitere, în completare, la art. 1.665 alin. (2) din Codul civil, pentru următoarele motive:

— textul art. 1.665 alin. (2) din Codul civil permite existența unei norme derogatorii (dacă, prin lege, nu se prevede altfel), care, în cazul analizat, este reprezentată de art. 846 alin. (9) din Codul de procedură civilă;

— art. 1.665 alin. (2) din Codul civil nu este aplicabil, întrucât, în ipoteza vânzării silite, nu se pune problema unui consimțământ al debitorului la vânzare;

— însăși norma procedurală, în cazul analizat, impune un preț de pornire la licitație (50% din prețul de pornire al primei licitații), care, de la bun început, ar putea constitui un preț derizoriu în raport cu valoarea bunului, dacă s-ar face aplicarea dispozițiilor Codului civil, ceea ce ar conduce la înlăturarea normei procedurale;

— prețul de adjudecare este rezultatul unei proceduri obiective, menite să asigure obținerea pe baza concurenței dintre licitatori a celui mai bun preț la momentul vânzării silite;

— dacă s-ar considera că dispozițiile Codului civil se aplică în completare ar trebui recunoscută, în primul rând, executorului judecătoresc posibilitatea de a aprecia eventualul caracter derizoriu al prețului de adjudecare, tocmai pentru a nu efectua un act de executare anulabil, ceea ce ar determina, în același timp, încălcarea de către acesta a art. 846 alin. (9) din Codul de procedură civilă.

În ceea ce privește caracterul fictiv al prețului de adjudecare, de asemenea nu se poate face trimitere în completare la art. 1.665 alin. (1) din Codul civil, pentru următoarele motive:

— nu se poate vorbi despre fictivitatea prețului de adjudecare, în sensul strict al Codului civil, întrucât acesta este obligatoriu a fi depus de către adjudecatar la dispoziția executorului judecătoresc;

— chiar dacă s-ar accepta o interpretare extensivă a fictivității în sensul de simulație a procedurii de licitație, nulitatea actelor de executare este conferită de fapt de încălcarea regulilor procedurale de efectuare a licitației, ce impun existența unei concurențe libere între licitatori, iar nu de caracterul fictiv al prețului în accepțiunea Codului civil.

Dacă s-a făcut dovada existenței unei conivențe între licitatori de natură a denatura prețul de adjudecare, actele de executare sunt lovite de nulitate pentru încălcarea regulilor procedurale de efectuare a licitației, independent dacă prețul de adjudecare este derizoriu sau nu în înțelesul Codului civil.

În concluzie, dacă motivul contestației la executare constă în nelegalitatea actelor de executare decurgând din existența unei conivențe între licitatori de natură a denatura prețul de adjudecare, atunci instanța de executare este obligată să procedeze la analiza acestuia și, în măsura în care este găsit întemeiat, să admită contestația la executare, cu consecința aplicării sancțiunii nulității. Singur, caracterul derizoriu al prețului de adjudecare, în lipsa existenței conivenței menționate, nu impune instanței de executare o atare analiză.

19. Facultatea de Drept din cadrul Universității Babeș-Bolyai, prin punctul de vedere înaintat, a arătat că, din lectura textelor incidente în cauză, rezultă faptul că ipoteza avută în discuție este aceea a celei de-a treia licitații la care se prezintă cel puțin 2 licitatori și nu doar unul singur, situație în care unica persoană care s-ar prezenta la licitație ar datora prețul de pornire al acestei licitații (50% din prețul de pornire al primei licitații, preț care, potrivit art. 837 din Codul de procedură civilă raportat la art. 836 se stabilește potrivit valorii de circulație a imobilului). Cu alte cuvinte, se pune întrebarea dacă, într-o situație în care, în cazul participării a cel puțin 2 licitatori la procedura de licitație publică și a adjudecării bunului la „cel mai mare preț oferit” (care nu are o limită inferioară stabilită legal), instanțele de judecată investite cu verificarea legalității unor asemenea vânzări prin licitație publică sunt obligate să verifice dacă prețul este fictiv sau derizoriu în raport cu prevederile art. 1.660, respectiv 1.665 din Codul civil privind prețul serios și prețul fictiv și derizoriu, având posibilitatea să analizeze și dacă adjudecatarul a consimțit să cumpere ori să obțină proprietatea bunului în mod speculativ, fără o reală contraprestație, ori instanțele nu au dreptul să verifice legalitatea vânzărilor prin licitație publică, în legătură cu valoarea prețului de adjudecare, indiferent de raportul dintre valoarea de piață a bunului imobil urmărit silit, vândut prin licitație publică, și prețul de adjudecare.

Opinia exprimată este aceea a recunoașterii dreptului de control al instanțelor cu privire la legalitatea vânzărilor prin licitație în legătură cu valoarea prețului de adjudecare prin supunerea prețului de adjudecare unui examen al dispozițiilor art. 1.660 și art. 1.665 din Codul civil, fără a fi necesară dovada existenței unei fraude din partea licitatorilor. Așa cum rezultă și din secțiunea a 4-a „Vânzarea la licitație publică” din Codul de procedură civilă (art. 829—856) este vorba tot de o „vânzare”, chiar dacă una în condițiile speciale ale executării silite. Așa fiind, se consideră că, dacă este perfect acceptabil faptul că, în cadrul executării silite, se plătesc, de regulă, prețuri mult mai avantajoase pentru bunurile care se dobândesc față de tranzacțiile liber consimțite, totuși, aceste condiții mai favorabile pentru adjudecatari nu trebuie să permită a se face *tabula rasa* cu toate regulile aplicabile vânzării. Mai mult decât atât, dacă scopul executării silite este, potrivit prevederilor art. 624 pct. 1 din Codul de procedură civilă, îndestularea creditorilor, este evident că există tot interesul pentru obținerea unui preț rezonabil în urma vânzării silite a bunurilor debitorului. În plus, dacă este vorba despre o vânzare cu o fizionomie aparte, este important de reținut argumentul că, chiar dacă vânzarea este una silită, prețul trebuie să fie stabilit astfel încât să nu fie atât de disproportionat în raport cu valoarea bunului, astfel încât să nu poată constitui obiect al obligației cumpărătorului și cauză suficientă a obligației vânzătorului.

X. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

20. La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție nu s-a dispus efectuarea de verificări cu privire la identificarea unei practici în legătură cu problema de drept dedusă judecării, întrucât cererile având ca obiect „contestație la executare” nu intră în competența de soluționare a instanței supreme.

21. În urma verificărilor efectuate, s-a constatat că instanța de contencios constituțional nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale invocate prin încheierea de sesizare.

XI. Raportul asupra chestiunii de drept

22. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile de dezlegare a unor chestiuni de drept.

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

23. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori, precum și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, se rețin următoarele:

24. Pentru a evalua dacă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este aptă să asigure îndeplinirea funcției pentru care a fost concepută, aceea de a pronunța o decizie interpretativă de principiu în scopul de a preîntâmpina apariția unei practici neunitare la nivel național, se impune, în primul rând, evaluarea tuturor elementelor sesizării, adică verificarea atât a circumstanțelor care o generează, cât și a condițiilor care permit declanșarea mecanismului de interpretare.

25. Aceasta presupune verificarea îndeplinirii simultane a tuturor condițiilor prevăzute pentru declanșarea procedurii hotărârii prealabile, condiții extrase din dispozițiile legale redată în cele ce urmează. Astfel:

26. Conform art. 519 din Codul de procedură civilă, „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

27. Potrivit art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă, prin încheiere, se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.”

28. Analiza critică a textelor citate imprimă concluzia că atât art. 519 din Codul de procedură civilă, cât și prima teză a art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă condiționează admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile de îndeplinirea unor cerințe cumulativ întrunite.

29. Între acestea se disting cele legate de necesitatea ca, prin sesizare, să fie dedusă spre interpretare o chestiune de drept nouă și de lămurirea acesteia să depindă soluționarea pe fond a cauzei.

30. Este necesar a se sublinia preponderent aceste două condiții, întrucât celelalte aspecte de admisibilitate, legate de titularul sesizării, stadiul soluționării pricinii în care sesizarea a fost promovată, lipsa soluționării deja a problemei de drept printr-un alt mecanism de interpretare, sunt îndeplinite.

31. Cu privire la noutatea chestiunii de drept cu a cărei rezolvare de principiu Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată, se rețin următoarele:

32. Evaluarea acestei condiții revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum s-a reținut deja în decizii anterioare pronunțate în această materie.

33. În acest sens, evaluarea noutății chestiunii de drept presupune ca:

— Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra acesteia și ca aceasta să nu facă deja obiectul unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare;

— problema de drept să fie nouă, adică să derive dintr-o dispoziție legală intrată recent în vigoare sau dintr-o dispoziție legală mai veche a cărei aplicare frecventă să devină actuală recent ori la un moment dat, determinat de anumite realități sociale sau economice;

— problema de drept să nu fi primit deja o anumită interpretare concretizată în jurisprudență, astfel încât să fie, de fapt, susceptibilă a fi tranșată în cadrul unui recurs în interesul legii — criteriu de evaluare a noutății care se suprapune parțial celui dintâi aflat în această enumerare.

34. Pentru a verifica îndeplinirea criteriilor care susțin condiția noutății, se impune redarea conținutului textului de lege, obiect al chestiunii de drept sesizate, respectiv art. 846 alin. (9) din Codul de procedură civilă, cu denumirea marginală „efectuarea licitației”, împreună cu alineatele precursore:

„(1) Vânzarea la licitație se face în mod public. Ea începe prin citirea de către executor a publicației de vânzare și a ofertelor primite până la acea dată.

(2) Licitația se va ține separat pentru fiecare imobil.

(3) Dacă mai multe imobile înscrise în diferite cărți funciare sunt gravate cu aceeași ipotecă sau imobilul este compus din mai multe parcele, executorul judecătoresc va putea dispune, la cererea debitorului sau a creditorului urmăritor, ca vânzarea să se facă în același timp pentru mai multe imobile sau separat pentru fiecare parcelă în parte. Executorul judecătoresc va putea dispune ca vânzarea să se facă separat pentru o parte determinată din imobil, după efectuarea operațiunii de dezmembrare a imobilului în cartea funciară, dacă această parte nu este suficient individualizată.

(4) În cazul când imobilele sau parcelele se vând separat, ordinea vânzării lor va fi arătată de debitor, iar în lipsa unei asemenea mențiuni, va fi stabilită de executor.

(5) Executorul va oferi apoi spre vânzare imobilul, prin 3 strigări succesive, la intervale de timp care să permită opțiuni și supralicitări, pornind de la prețul oferit care este mai mare decât cel la care s-a făcut evaluarea, potrivit art. 836 alin. (1), sau, în lipsa unei asemenea oferte, chiar de la acest preț.

(6) Dacă imobilul este gravat de vreun drept de uzufruct, uz, abitație sau servitute intabulate ulterior înscrinerii vreunei ipoteci, la primul termen de vânzare strigările vor începe de la prețul cel mai mare oferit sau, în lipsă, de la cel fixat în publicație, scăzut cu valoarea acestor drepturi socotită potrivit art. 837 alin. (2).

(7) Dacă din cauza existenței drepturilor arătate la alin. (6) nu s-a putut obține un preț suficient pentru acoperirea creanțelor ipotecare înscrise anterior, socotite după datele din cartea funciară, executorul judecătoresc va relua în aceeași zi licitația pentru vânzarea imobilului liber de acele drepturi; în acest caz, strigările vor începe de la prețul menționat în publicația de vânzare, fără scăderea arătată la alin. (6).

(8) În cazul în care nu este oferit nici prețul la care imobilul a fost evaluat, vânzarea se va amâna la un alt termen, de cel mult 30 de zile, pentru care se va face o nouă publicație, în condițiile art. 839, cu excepția publicării anunțului într-un ziar de circulație națională sau locală. La acest termen, licitația va începe de la prețul de 75% din prețul de pornire al primei licitații. Dacă nu se obține prețul de începere a licitației și există cel puțin 2 licitatori, la același termen, bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit, dar nu mai puțin de 30% din prețul de pornire al primei licitații.

Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de la care începe licitația. În conținutul publicației de vânzare întocmite pentru cel de-al doilea termen vor fi inserate, sub sancțiunea nulității, toate aceste mențiuni privind modul de stabilire a prețului de adjudecare a imobilului la al doilea termen.

(9) Dacă nici la a doua licitație imobilul nu a fost adjudecat, la cererea creditorului, executorul judecătoresc va putea stabili o nouă licitație, în condițiile prevăzute la alin. (8). La termenul stabilit la alin. (8), licitația va începe de la prețul de 50% din prețul de pornire al primei licitații. Dacă nu se obține acest preț și există cel puțin 2 licitatori, bunul va fi vândut, la acest termen, la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta din urmă este mai mic decât valoarea creanței ori a garanției. Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de pornire al acestei licitații. În conținutul publicației de vânzare întocmite pentru cel de-al treilea termen vor fi inserate, sub sancțiunea nulității, toate aceste mențiuni privind modul de stabilire a prețului de adjudecare a imobilului la al treilea termen.”

35. Dispozițiile art. 846 alin. (9) din Codul de procedură civilă [fost art. 845 alin. (9) din Codul de procedură civilă, în numerotarea textelor în forma în vigoare a codului la data sesizării instanței] nu prezintă o noutate legislativă în planul dreptului procesual referitor la efectuarea licitației pentru adjudecarea bunului imobil urmărit în cadrul executării silite.

36. După aceleași principii, dispozițiile art. 509 din Codul de procedură civilă de la 1865 stabileau că:

„1 Licitația începe prin citirea de către executor a publicației de vânzare și a ofertelor primite până la acea dată.

2 Executorul va oferi spre vânzare imobilul, prin trei strigări succesive, la intervale de timp care să permită opțiuni și supralicitări, pornind de la prețul oferit care este mai mare decât cel la care s-a făcut evaluarea potrivit art. 500 alin. 2 sau, în lipsa unei asemenea oferte, chiar de la acest preț.

3 Dacă imobilul este grevat de vreun drept de uzufruct, uz, abitație sau servitute intabulate ulterior înscrierii vreunei ipoteci, la primul termen de vânzare, strigările vor începe de la prețul cel mai mare oferit sau, în lipsa, de la cel fixat în publicație, scăzut cu valoarea acestor drepturi socotită potrivit art. 500 alin. 4.

4 Dacă din cauza existenței drepturilor arătate la alin. 3 nu s-a putut obține un preț suficient pentru acoperirea creanțelor ipotecare înscrise anterior, socotite după datele din cartea funciară, executorul judecătoresc va relua, în aceeași zi, licitația pentru vânzarea imobilului liber de acele drepturi; în acest caz, strigările vor începe de la prețul menționat în publicația de vânzare, fără scăderea arătată în alin. 3.

5 În cazul în care nu este oferit nici prețul la care imobilul a fost evaluat, vânzarea se va amâna la un alt termen, de cel mult 60 de zile, pentru, care se va face o noua publicație în condițiile art. 504 alin. 3. La acest termen, licitația va începe de la prețul de 75% din cel la care imobilul a fost evaluat. Dacă nu se obține prețul de începere al licitației, la același termen bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit. Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de la care începe licitația.”

37. Chiar dacă nu există o sinonimie perfectă a textelor de lege citate, se poate observa că cele două reglementări succesive dispun în mod similar asupra modului de desfășurare a licitației la un preț redus față de cel la care s-a făcut evaluarea bunului supus executării silite.

38. Astfel, chestiunea de drept sesizată transcende în timp, în măsura în care ambele reglementări prevedeau posibilitatea ca bunul să fie adjudecat la ultima licitație, la un preț mai mic decât valoarea de circulație a bunului urmărit, fiind comună în reglementările succesive problema dacă acest preț ar putea sau nu să fie cenzurat pe cale judiciară din perspectiva caracterului său derizoriu.

39. Așadar, chestiunea de drept supusă analizei nu este nouă, din perspectiva datei la care a intrat în vigoare sau a duratei reglementării, dar criteriul vechimii reglementării, așa cum s-a subliniat, nu trebuie absolutizat.

40. Trebuie, însă, verificat dacă reglementarea în discuție presupune o aplicare recentă, generată de un anumit context socioeconomic. Această cercetare trebuie demonstrată, în primul rând, prin verificarea existenței deja a unei practici judiciare prin care normei supuse analizei să i se fi dat deja o interpretare și aplicare, concretizată prin hotărâri judecătorești.

41. Or, verificarea jurisprudenței permite constatarea că problema de drept generată de aplicarea dispozițiilor legale evocate nu este recentă, existând o jurisprudență consistentă, pronunțată atât în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 509 alin. 5 din Codul de procedură civilă de la 1865, dar și recent, potrivit noii reglementări, art. 846 alin. (9) — fost art. 845 alin. (9) — din noul Cod de procedură civilă.

42. Cu titlu de exemplu, o serie de hotărâri reflectă faptul că dispoziția cuprinsă în art. 509 alin. 5 din Codul de procedură civilă de la 1865 a fost interpretată și aplicată, chestiunea de drept în discuție nefiind, așadar, nouă: Decizia nr. 40 din 21 octombrie 2015, pronunțată de Tribunalul Suceava — Secția a II-a civilă, irevocabilă; Decizia civilă nr. 3.334/R din 6 decembrie 2011, pronunțată de Tribunalul București — Secția a V-a civilă, în Dosarul nr. 4.561/94/2010, irevocabilă; Decizia civilă nr. 1.024 din 11 septembrie 2013, pronunțată de Tribunalul Arad, irevocabilă; Încheierea din 4 noiembrie 2015 pronunțată de Judecătoria Botoșani — Secția civilă în Dosarul nr. 438/39/2015, definitivă și irevocabilă; Sentința civilă nr. 7.545 din 27 mai 2010, pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București, irevocabilă prin Decizia civilă nr. 2.138/R din 14 iulie 2011, pronunțată de Tribunalul București — Secția a V-a civilă; Sentința civilă nr. 2.294 din 2 octombrie 2013, pronunțată de Judecătoria Câmpina în Dosarul nr. 2.927/204/2012, irevocabilă; Sentința civilă nr. 1.108 din 28 martie 2014 pronunțată de Judecătoria Câmpina în Dosarul nr. 356/204/2014; Decizia civilă nr. 552/2013 din 16 octombrie 2013 pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 523/190/2012, irevocabilă; Sentința civilă nr. 9.554 din 19 decembrie 2011, pronunțată de Judecătoria Brăila în Dosarul nr. 11.098/196/2011, irevocabilă; Decizia civilă nr. 38 din 24 martie 2016, pronunțată de Tribunalul Vrancea în Dosarul nr. 13.204/231/2013, irevocabilă; Sentința civilă nr. 10 din 8 ianuarie 2015, pronunțată de Judecătoria Alexandria în Dosarul nr. 6.964/740/2014, irevocabilă prin Decizia nr. 66 din 10 aprilie 2015, pronunțată de Tribunalul Teleorman; Sentința civilă nr. 5.760 din 5 noiembrie 2015, pronunțată de Judecătoria Buftea în Dosarul nr. 1.610/94/2014, irevocabilă prin Decizia civilă nr. 1.528/R din 20 octombrie 2015.

43. În aplicarea dispozițiilor art. 846 alin. (9) — fost art. 845 alin. (9) — din Codul de procedură civilă, au fost pronunțate hotărâri judecătorești, definitive, prin care se atestă, de asemenea, că problema de drept în dezbatere nu prezintă caracter de noutate în jurisprudență, respectiv: Decizia civilă

nr. 282 din 17 iunie 2015, pronunțată de Tribunalul Giurgiu — Secția civilă în Dosarul nr. 11.283/236/2014, Sentința civilă nr. 2.371 din 11 aprilie 2014, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă în Dosarul nr. 19.773/302/2013, Decizia civilă nr. 38/A/2016 din 10 februarie 2016, pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția I civilă în Dosarul nr. 5.382/190/2014, Decizia civilă nr. 101/A din 3 februarie 2016, pronunțată de Tribunalul Botoșani în Dosarul nr. 8.679/193/2015, și Sentința civilă nr. 2.327 din 19 octombrie 2015, pronunțată de Judecătoria Vaslui în Dosarul nr. 4.493/333/2015.

44. Se constată, în egală măsură, că jurisprudența la care s-a făcut referire nu este unanimă, fiind pronunțate atât hotărâri judecătorești prin care s-a statuat că pe calea contestației la executare nu se poate examina caracterul derizoriu al prețului de adjudecare, deoarece vânzarea bunului prin executare silită nu poate fi analizată după regulile unei vânzări consensuale și nici asimilată acesteia, dar și hotărâri prin care s-a statuat că vânzarea silită poate fi cenzurată pe calea contestației la executare, dacă prețul de adjudecare este cu mult mai mic decât valoarea rezultată din raportul de evaluare a bunului, deoarece, în acord cu specificul actului, acesteia trebuie să îi rămână aplicabile regulile de validitate din materia contractului de vânzare.

45. Așadar, chestiunea de drept a cărei dezlegare se cere nu este nouă, nefiind îndeplinite criteriile care sunt de natură să caracterizeze noutatea problemei supuse dezbaterii, ca și condiție a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile. A admite contrariul reprezintă, în plus, acceptarea ideii că mecanismul de unificare reglementat prin art. 519 din Codul de procedură civilă se suprapune necondiționat celui al recursului în interesul legii, reglementat de art. 514 din Codul de procedură civilă, care, pe această cale, ar putea fi promovat chiar într-o cauză pendinte.

46. Dincolo de aceste considerații, nu este lipsită de relevanță împrejurarea că prin Decizia nr. 207 din 15 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 16 iunie 2003, prin care a fost examinată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor 510 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865, Curtea Constituțională a statuat, în motivarea deciziei, că examenul dispoziției legale contestate nu poate scăpa din vedere rațiunea pentru care s-a impus reglementarea din art. 509 alin. 5 din același cod. Astfel, Curtea Constituțională a argumentat că legiuitorul nu a considerat necesar, în cazul existenței mai multor ofertanți, să instituie o limită inferioară a prețului de adjudecare, cel puțin pentru rațiunea că, în acest caz, există convingerea că, de principiu, concurența dintre aceștia este de natură să asigure adjudecarea la cel mai bun preț oferit de competitori, existând premisa că prețul de adjudecare ar putea fi chiar și mai mare decât prețul de pornire la licitației. Aceste rațiuni se transpun egal în interpretarea art. 846 alin. (9) din Codul de procedură civilă, legiuitorul statuând că, în cazul în care există 2 licitatori, va fi declarat adjudecatar licitatorul care oferă cel mai mare preț, dar și că acest preț, cel mai mare, poate fi chiar mai mic decât valoarea garanției depuse pentru participarea la licitație.

47. Prin evocarea acestei decizii, devine încă o dată evident că problema de drept sesizată nu are caracter de noutate, fiind explicat în această decizie sensul interpretării dispoziției legale anterioare, ale cărei principii transcend intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă, adoptat prin Legea nr. 134/2010.

48. Cu privire la condiția ca de lămurirea chestiunii de drept cu care Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată să depindă soluționarea pe fond a cauzei, se rețin următoarele:

49. Procedura sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unei chestiuni de drept are o natură *sui generis* care se circumscrie unui incident procedural ivit în cursul unui proces aflat în desfășurare, al cărui obiect îl constituie chestiunea de drept de care depinde soluționarea pe fond a cauzei.

50. Chiar dacă dispozițiile legale care reglementează materia executării silite se concretizează în norme de drept procesual, sesizarea pune în discuție analiza validității actului de adjudecare la licitație publică a unui imobil, din perspectiva unor cerințe de fond ale actului, aspecte care se repercutează asupra modului în care cauza va fi soluționată pe fond.

51. Cu toate acestea, pentru a verifica dacă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție răspunde acestei condiții, se impune titularului sesizării o cerință implicită, dedusă din interpretarea dispozițiilor art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

52. Potrivit art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, titularul sesizării, instanța de judecată care soluționează litigiul în ultimă instanță, trebuie să verifice din oficiu admisibilitatea sesizării, prezentând argumentele pentru care apreciază, între altele, că de dezlegarea chestiunii de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei.

53. Astfel, pe lângă punerea în dezbaterea părților cauzei a posibilității sau necesității formulării unei sesizări a Înaltei Curți de Casație și Justiție, titularul acesteia va trebui să prezinte în actul de sesizare toate detaliile cauzei, de drept sau chiar de fapt, care să justifice aptitudinea chestiunii de drept evocate de a duce la rezolvarea fondului aceluși litigiu.

54. Aceasta pentru că Înalta Curte de Casație și Justiție nu poate fi investită cu dezlegarea unei chestiuni de drept pentru valorificarea deciziei într-un litigiu în care situația de fapt sau cauza acțiunii cu care instanța este investită nu sunt deplin lămurite prin sesizare.

55. În acest sens, potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte de Casație și Justiție nu are a se pronunța într-o interpretare de principiu a unei norme de drept dacă circumstanțele cauzei pentru care trebuie să dea acea interpretare nu sunt deplin clarificate.

56. De aceea, se impune o anumită claritate a sesizării, care să nu afecteze precizia analizei, pentru a exclude o interpretare dată pe tărâmul ipotezelor sau aparențelor, de natură a atenua funcția hotărârii prealabile de a determina soluționarea pe fond a cauzei. În acest sens, întrebarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție nu poate fi disociată de contextul care a generat-o, care trebuie să fie întotdeauna unul causal și să cuprindă exhaustiv toate elementele determinante ale cauzei.

57. Or, din examenul actului de sesizare, Încheierea din 2 iunie 2016, pronunțată de Tribunalul Vaslui în Dosarul nr. 4.493/333/2015, rezultă că nu se pot reține cu claritate datele cauzei precursore sesizării.

58. Litigiul în discuție are ca obiect contestația la executare formulată de debitori împotriva procedurii de adjudecare prin licitație publică a unui imobil. Prin Sentința civilă nr. 2.327 din 10 octombrie 2015, pronunțată de prima instanță, cererea a fost respinsă, singurul argument redat în sinteză din această sentință fiind acela că, în cadrul procedurii de vânzare silită efectuate cu respectarea dispozițiilor art. 845 (actual art. 846) din Codul de procedură civilă, legea nu impune o limită minimă a prețului.

59. Prin apelul promovat, contestatorii au criticat sentința cu motivarea că dispozițiile art. 845 (actual art. 846) din Codul de procedură civilă trebuie corelate cu cele ale art. 1.660 și 1.665 din Codul civil, instanța având obligația de a verifica dacă prețul obținut în urma licitației este fictiv sau derizoriu, în condițiile în care bunul imobil a fost adjudecat la un preț mult inferior valorii stabilite prin raportul de expertiză.

60. În punctul de vedere exprimat de completul de judecată, prezentat în conformitate cu art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, s-a avut, însă, în vedere o cu totul altă premisă care ar putea susține obiectul contestației la executare, mai precis, aceea că în cazul pluralității de licitatori, corectitudinea competiției dintre aceștia ar putea fi real afectată prin conivență, în scopul obținerii unui preț aflat cu mult sub limita valorii de piață a bunului supus executării, ceea ce ar afecta, în primul rând, interesele debitorilor. Sub aceste auspicii, problema sesizată de completul de judecată este aceea dacă, atunci când există indiciile unei fraude care a determinat adjudecarea imobilului sub limita valorii de piață, dispozițiile art. 846 alin. (9) din Codul de procedură civilă interzic *de plano* instanței de executare să verifice dacă prețul îndeplinește condițiile prevăzute de art. 1.660 și art. 1.665 din Codul civil.

61. Din aceste date ale sesizării, neînsoțită de alte înscrisuri care să releve cu exactitate cauza cererii de chemare în judecată (contestația de executare), nu se poate deduce care sunt limitele în care instanța de apel va putea, concordant dispozițiilor art. 478 din Codul de procedură civilă, să efectueze cercetarea în apel și dacă, în aceste condiții, rezolvarea chestiunii de drept punctual sesizate este aptă să ducă la soluționarea cauzei pe fond.

62. Contestația la executare și sentința primei instanțe s-au fundamentat pe temeiul art. 845 (actual art. 846) din Codul de procedură civilă, nefiind, așadar, cert că procedura de

adjudecare contestată s-a realizat în condițiile alineatului (9) al acestui articol. Din acest punct de vedere, nu se poate întrevădea dacă rezolvarea chestiunii de drept derivată din interpretarea și modul de aplicare al art. 846 alin. (9) ar putea susține o rezolvare pe fond a litigiului.

63. Cât privește punctul de vedere al completului de judecată, după aparențele rezultate din expunerea acestuia, titularul sesizării a realizat o permutare a cauzei de nulitate a actului de adjudecare, de la nulitatea actului întemeiată pe caracterul derizoriu al prețului adjudecării, către fraudă ca rezultat al unei conivențe dintre licitatori care a avut ca rezultat denaturarea prețului de adjudecare, acest din urmă aspect reprezentând, de fapt, o încălcare a regulilor de procedură prevăzute de lege pentru efectuarea licitației.

64. În acest context, devine evident că soluționarea chestiunii de drept cu care Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată *ar putea* doar să fie de natură să ducă la rezolvarea pe fond a litigiului, de vreme ce nu rezultă cu precizie care au fost circumstanțele adjudecării, cauza cererii de chemare în judecată sau motivele de apel.

65. Or, condiția stabilită în art. 519 din Codul de procedură civilă este în sensul că, de lămurirea chestiunii de drept *trebuie* să depindă soluționarea pe fond a cauzei, această dependență trebuind să fie cert stabilită, pentru a evita lipsa de utilitate a acestui demers.

66. Astfel, nici a doua condiție de admisibilitate analizată nu este îndeplinită.

67. În considerarea argumentelor expuse, Înalta Curte apreciază că mecanismul de unificare a practicii judiciare, reglementat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, nu poate fi utilizat, de vreme ce legiuitorul a impus pentru promovarea acestuia anumite condiții de admisibilitate, care, așa cum s-a arătat, nu sunt îndeplinite.

68. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,

În numele legii,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Tribunalul Vaslui — Secția civilă în Dosarul nr. 4.493/333/2015, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept: „dacă, în aplicarea art. 845 alin. 9 din Codul de procedură civilă [actual 846 alin. (9) din Codul de procedură civilă], instanțele judecătorești investite cu verificarea legalității unor vânzări prin licitație publică, în legătură cu valoarea prețului de adjudecare, raportat la valoarea de circulație a bunului imobil urmărit silit și vândut prin licitație publică, sunt obligate să verifice dacă prețul este fictiv sau derizoriu în raport de prevederile art. 1660, 1665 din Codul civil și dacă adjudecatorul a consimțit să cumpere ori să obțină proprietatea bunului în mod speculativ, fără o reală contraprestație, ori instanțele nu au dreptul să verifice legalitatea vânzărilor prin licitație publică, în legătură cu valoarea prețului de adjudecare, indiferent de raportul dintre valoarea de piață a bunului imobil urmărit silit, vândut prin licitație publică și prețul de adjudecare.”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 noiembrie 2016.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

